

I La Seguretat?

written by Eduard Vinyamata | 25 d'octubre de 2016

La concepció d'una seguretat militar és, a la pràctica, un desastre: Incrementa els conflictes, és cara, ineficaç i viola tots els principis democràtics i els drets humans fonamentals. Ens cal desenvolupar una seguretat civil, no armada, que utilitzi altres eines d'intervenció eficaç, menys onerosa i respectuosa amb la integritat, justícia social i dignitat de les persones, alhora que crea una indústria de pau, seguretat i progrés. Estem vivint temps en què els conflictes armats ens demostren això.

Existeix un projecte europeu en aquest sentit avalat per resolucions del Parlament Europeu, universitats, ONGs i grups parlamentaris: El *Civilian Peace Corps* així com l'*European Civil Peace Service* (veure documents A5-0394/2001 i A8-0158/2016, a més d'altres). Catalunya s'hi pot incorporar amb facilitat, és legal i es pot començar immediatament. A Catalunya existeix una cultura de pau avalada per iniciatives com la Fundació per la Pau, l'Institut Català Internacional per la Pau, Justícia i Pau i el Centre Delàs, a més d'altres. Caldria passar de la denúncia de la guerra a aportar una alternativa a la necessària seguretat integral sense caure en el simplisme de proposar la creació d'un exèrcit català.

Un cos d'aquestes característiques preparat per intervenir directament en conflictes polítics i armats arreu, significaria el desenvolupament d'unes relacions internacionals pacífiques, altament eficients per fer del nostre món una realitat més segura (ara no ho és) així com el desenvolupament de règims polítics estables, que incidissin en les causes dels conflictes a diferència de les intervencions clàssiques sobre només la seva simptomatologia. Podeu consultar-la al web www.conflictologiaconflictology.eu

Els conflictes es resolen en l'àmbit polític democràtic, del

comerç i la cooperació internacional, la gestió de la informació i, en casos extrems, amb una policia moderna degudament preparada. Els exèrcits demostren cada dia que, la defensa no serveix. El govern català ja compta amb una agència de seguretat, una policia que cal desenvolupar quantitativament i qualitativa. Ara li cal promoure la participació en un cos europeu civil no armat per intervenir en conflictes armats arreu i trobar garanties per evitar les agressions externes i els conflictes de tota mena.

Catalunya és l'objectiu per a molts refugiats, entre altres, famílies de El Salvador, Guatemala i Hondures a causa de l'activitat de les anomenades "Maras". A l'Equador on fa pocs anys vaig col·laborar per integrar les *pandilles* a la societat, avui aquestes han desaparegut i l'experiència es va recollir en un llibre editat per la Conferència de Ministres de Justícia de Països Iberoamericans (editorial Tirant lo Blanch de València). L'experiència ha estat anterior a les opinions sobre una "seguretat integral".

A Catalunya existeix un projecte constitucional (Constituïm) que proposa substituir l'exèrcit per una *Agència Nacional de Seguretat*. La seva aplicabilitat seria homologable a escala europea i, més ara, que es parla de la conveniència de crear un sistema de seguretat europea. Una seguretat europea que cada dia es veu necessària i urgent i que els estats europeus no encerten com fer-ho. Inspirar-nos en l'experiència històrica de *Pau i Treva* ens mostra que els conflictes es resolen millor d'aquesta manera. Pau i Treva, sense armes ni violència, va fer d'una Catalunya caòtica i violenta un país de pau que donà origen a la Generalitat de Catalunya.